

عنوان مقاله:

گریزی بر اشعار محمدعلی بهمنی از دیدگاه سبک رمانتیک شعر (فردی عاشقانه، انقلابی - اجتماعی، اروتیک)

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی افق های نوین در علوم انسانی و مدیریت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

شهرام ساری اصلانی - دکتری تخصصی ادبیات فارسی (ادبیات غنایی) دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

خلاصه مقاله:

شعر رمانتیک یعنی شعری که ناخودآگاه و رویایی باشد و نگاهی درونی داشته باشد. اصولاً اشعار را می توان در چهارچوب و قالب ها و سبک های متفاوت مورد بررسی و کنکاش قرار داد. یکی از این سبک ها سبک «رمانتیک» است که خود به سه دستل رمانتیک فردی - عاشقانه، انقلابی - اجتماعی، و اروتیک (اشعار جنسی) تقسیم می شود. هر یک از این تقسیم بندی ها مشخصات و کدهای مربوط به خود را دارد. که براساس افکار شاعر خواسته یا ناخواسته وارد سروده های وی می شود. مثلاً رمانتیسم فردی - عاشقانه راه بی خطری که به مرگ و جنسیت ختم می شود. و دنبال مسائل جنسی است، به سمت انزوای روحی و دنیایی رویایی و ذهنی و نهایت عشق جنسی و تخلیه جنسی که بیشتر در دهه 20 مرسوم بود می رود. در رمانیسم اجتماعی، - انقلابی، به زن با تردید می کند و دنبال مسائل سیاسی و اجتماعی است و عشق را از بیخ و بن نفی می کند و زن بیرون از میدان مبارزه بعد از پیروزی قرار دارد. شعر اروتیسم هم هر آنچه به معنای جنسی و شهوانی باشد و بین وصل جنسی در هماهنگی ذهنی و قلبی است که این مورد در اشعار بهمنی جایگاهی ندارد. رمانتیسم بعد از کلاسیسم بوجود آمد. آنچه برای کلاسیسم ها اصل بود اینها ضدش را بیان می کردند و پایبند به مذهب و عقل گرایی نبودند، بلکه خیال پرداز و تخیل گرا بودند. این مقاله سعی بر آن دارد تا برخی از اشعار محمدعلی بهمنی شاعر نامی معاصر رادر دچارت سبک رمانتیک با توجه به رویکرد سه گانه مذکور مورد بررسی قرار دهد.

کلمات کلیدی:

بهمنی، رمانتیک، فردی - عاشقانه، اروتیک، انقلابی اجتماعی، سبک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1132019>

